

SUCCESS FACTORS FOR THE COMMERCIAL PROJECT OF PUBLIC SCHOOLS IN THE EASTERN REGION

Srisuda Attavachara^{1*}, Chanissara Kaewsawan^{1*}, Banpot Viroonratch^{1*}

¹Graduate School of Commerce, Burapha University, Chon Buri 20131, Thailand

ABSTRACT

The purpose of this research was to investigate the success factors for the commercial projects of the public schools in the Eastern Region. The samples were selectively chosen in the Eastern Region because the schools of the Eastern region started the projects two months before schools in other regions. Therefore, there were complete data and samples. Mixed method of qualitative research, quantitative research and comparison was used. For qualitative research, structured interviews were conducted. The sample size was 15 people. For quantitative research, survey was the method used to explore the success factors for the commercial project of the public schools in the Eastern Region of Thailand. The samples consisted of 230 administrators and teachers in public schools in the Eastern Region. Statistics used for the study consisted of frequency, percentage, mean and standard deviation. Multiple regression analysis was determined at the statistical significance level of 0.05 and the comparison method was the third step used for the study. The comparison method used information system research to follow the success of the public schools in order to confirm the results.

The findings of the research were as follows 1. Factors influencing the implementation of the project management process of the commercial project in the public schools of the Eastern Region include 1) the basic factors of school administration which were put in order from the most influential to the least influential and were as follows: learning achievement, leadership and students' features. 2) Factors that made it possible for students to compete with other schools were put in order from the most influential to the least influential as follows: knowledge of numbers, finance and accounting, and business administration. 3) Sustainable factors that made the project to move forward (within 5 years after the completion of the project of the public schools which were put in order from the most influential to the least influential as follows: Environmental, social, and economic aspects. 4) Factors of Value chain implementation in the public school project which were put in order from the most influential to the least influential as follows: management structure, after sales service, and input. 2. Factors influencing the achievement of the target of the commercial project of the public schools in the eastern region were the management process. The factors were put in order from the most influential to the least influential as follows: planning and design, project evaluation and project improvement.

Keywords: Success Factors, Commercial Project, Public Schools

*Author e-mail address : js_atta@hotmail.com

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

ศรีสุตา อัญญาวัชระ¹, ชนิศรา แก้วสวรรค์¹, บรรพต วิรุณราช¹

¹วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี 20131, ประเทศไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง กลุ่มตัวอย่าง เลือกเฉพาะเจาะจงในภาคตะวันออกเฉียง ด้วยเหตุผลที่ภาคตะวันออกเฉียงดำเนินการก่อนภาคอื่น 2 เดือนจึงมีข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างพร้อมโดยใช้ประสานวิธีระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณและการเปรียบเทียบ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ จำนวน 15 ท่าน การวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิธีการสำรวจประเด็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร และครู โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงจำนวน 230 ตัวอย่าง ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการวิเคราะห์ทางสถิติความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และการวิจัยขั้นที่ 3 ใช้วิธีการเปรียบเทียบจากงานวิจัยระบบสารสนเทศที่ติดตามความสำเร็จของโรงเรียนพระราชรัฐ เพื่อเป็นการยืนยันผล

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำให้เกิดการปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง ได้แก่ 1) ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านภาวะผู้นำ และด้านคุณลักษณะนักเรียน 2) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ 3) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ 4) การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านโครงสร้างการจัดการ ด้านการบริการหลังการขาย ด้านปัจจัยนำเข้า

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

คำสำคัญ: ปัจจัยแห่งความสำเร็จ, โครงการทำมาค้าขาย, โรงเรียนพระราชรัฐ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจของชาติ เป็นการสร้างและพัฒนาคณะเพื่ออนาคตของประเทศ นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องผลักดันเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” นายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ให้ความสำคัญกับการศึกษามาก มีการหยิบยกประเด็นการศึกษาเพื่อเชื่อมโยงกับการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ซึ่งทำให้มองเห็นภาพปัญหาและข้อเสนอทางออกที่เป็นนโยบายในการพัฒนาการศึกษาไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ “โครงการโรงเรียนประชารัฐ” เป็นโครงการที่เกิดขึ้นจากนโยบายการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งเป็นการรวมพลังระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการศึกษาของประเทศ ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จัดทำโครงการโรงเรียนประชารัฐ เพื่อร่วมขับเคลื่อนและยกระดับการศึกษาของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

โครงการ Connex ED มีผู้ร่วมก่อตั้งร่วมกัน 12 องค์กรภาคเอกชน โดย บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) เป็นหนึ่งใน 12 องค์กรภาคเอกชน นำโดย นายฐาปน สิริวัฒนภักดี กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) สนับสนุนโรงเรียนจำนวนทั้งสิ้น 306 โรงเรียน ซึ่งในภาคตะวันออก มีสนับสนุนอยู่ใน 5 จังหวัด ได้แก่ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว และตราด (คณะทำงานโครงการสานพลังประชารัฐ, 2559) ได้มีความร่วมมือทางวิชาการกับ 3 สถาบันการศึกษาประกอบด้วย วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ในการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนประชารัฐ เพื่อพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ โดยได้เข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตและขอแนะนำในการดำเนินงานโครงการท่ามาค้าขาย เข้าไปพัฒนาโรงเรียนที่รับผิดชอบจำนวน 306 โรงเรียน เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้ว จึงได้เชิญโรงเรียนในเขตภาคตะวันออกที่บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) รับผิดชอบ โรงเรียนละ 2 คน เพื่อมาประชุมหารือเรื่องของการพัฒนาโรงเรียนด้วยโครงการท่ามาค้าขาย ณ จังหวัดตราด โดยเชื่อมั่นว่าโครงการท่ามาค้าขายจะสามารถมีผลตามมาคือ Outcome 9 ด้าน และ KPI 30 ข้อตามที่กำหนดไว้ (บรรพต วิรุณราช, 2559) โดยโครงการมีรูปแบบในการกระตุ้นการทำงานร่วมกับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในแต่ละโรงเรียน โดยพัฒนาความเป็นผู้นำ เพื่อสามารถที่จะเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้เติบโตขึ้นมาเป็นคนดีของสังคม สามารถที่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อีกทั้งเป็นการวางรากฐานที่ดีให้กับประเทศชาติคู่อนาคตที่ดีต่อไป (ฐาปน สิริวัฒนภักดี, 2559)

จากการสังเกตการณ์ในการลงพื้นที่ก่อนการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่โรงเรียนประชารัฐในภาคตะวันออก ไปพร้อมกับสกุลพาร์ทเนอร์จากวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ และสกุลพาร์ทเนอร์จากบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด ใน 5 จังหวัด ในระหว่างวันที่ 8 กันยายน -17 ตุลาคม พ.ศ. 2559 ซึ่งในการลงพื้นที่เพื่อสังเกตการณ์พบประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

1. พื้นฐานโรงเรียนส่วนใหญ่มีสถานที่ตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางจังหวัด ห่างจากสิ่งอำนวยความสะดวก

ต่าง ๆ จะเป็นโรงเรียนระดับตำบลที่มีขนาดเล็กถึงขนาดกลาง มีการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในการเรียนการสอนอย่างจำกัด และต้องซ่อมอยู่บ่อยครั้ง มีความเร็วของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช้า ไม่มีครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติ ไม่มีครูสอนตรงตามวิชา ยังต้องการความช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่อีกมาก

2. ผู้บริหาร โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ในการบริหารโรงเรียนแตกต่างกันไป มีทั้งเน้นการเรียนการสอนในเรื่องวิชาการ เน้นเรื่องวิชาชีพ และเน้นทั้งสองเรื่อง โดยผู้บริหาร โรงเรียนมองว่าสิ่งที่จะช่วยให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น ได้แก่ ความพร้อมของอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอน โรงเรียนต้องมีการฝึกทักษะการเสริมอาชีพให้นักเรียน รวมไปถึงมีการสอนในเรื่องการทำมาหากิน เช่น การทำบัญชี เป็นต้น

3. สภาพอาคารเรียนส่วนใหญ่จะค่อนข้างเก่า สภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนมีการรักษาความสะอาดได้เป็นอย่างดี แต่สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ

4. ด้านชุมชนโดยรอบของโรงเรียน ส่วนใหญ่ให้ร่วมมือในการสนับสนุนโรงเรียนตามกำลังความสามารถ และ จะไม่เรียนต่อ จะออกมาช่วยทางบ้านทำงานหาเงิน โดยเป็นลูกจ้างบ้าง หรือทำการเกษตรกรรมบ้าง

อย่างไรก็ตาม พบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายโรงเรียนประชารัฐ ในปีต่อไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาว่า โรงเรียนประชารัฐที่วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ช่วย บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) ดูแลในภาคตะวันออกเฉียงนั้น ว่าความสำเร็จตามโครงการทำมาค้าขาย

ในการพัฒนาโรงเรียนประชารัฐมีปัจจัยอะไรบ้าง เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนในการถ่ายทอดองค์ความรู้และคุณค่าให้แก่นักเรียนและชุมชนได้อย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อ โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ) มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

4. การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐมีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

5. ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง มีอิทธิพลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

1. ภาวะผู้นำ
2. กลยุทธ์การบริหารจัดการ
3. การสนับสนุนจากภายในและภายนอก
4. บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม
5. กระบวนการเรียน การสอน
6. การมีส่วนร่วม
7. คุณลักษณะนักเรียน
8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(Glickman, Gordon & Ross Gordon, 2001; Hoy & Miskel, 2001; Owens, 2001; Gillham, 2000; Saunders, 2000; Scheerens, 2000; Scribner, 1999; Walsh, 1999; Uline, 1998; Lunenburg & Ornstein, 1996; Hanson, 1996; Heneveld & Craig, 1996; Sammons, Hillman & Mortimore, 1995; Woods & Orlik, 1994; Sergiovanni, 1991; Pierce, 1991; Austin & Reynolds, 1990; Caldwell & Spinks, 1990; Stedman, 1987; Edmonds, 1979; วีระยุทธ ชาติกาญจน์, 2554; สักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2553; สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553; ศูนย์ โศตรบรรเทา, 2551)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

1. ความรู้การบริหารธุรกิจ
2. มีความรู้เรื่องตัวเลข, การเงินและบัญชี
3. วัฒนธรรมผู้บริหาร โภค
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ
5. ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ

(Porter, 1980; Grant, 1991; Pitts & Lie, 2000; Hunter, 1990; Sulliva & Kang, 1999; Jermolajeva & Aleksejeva, 2013; Xie, 2011; Bowers, 2009; Yuche & Stewart, 2001; ประภัทรสร คำสวัสดิ์, 2554)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชัฐ)

1. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)
2. ด้านสังคม (Social)
3. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)

(WCED, 1987; ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557)

การดำเนินการ Value Chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชัฐ

1. กิจกรรมสนับสนุน ได้แก่
 - 1.1 โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร)
 - 1.2 เทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 1.3 งบประมาณ
2. กิจกรรมหลัก ได้แก่
 - 2.1 ปัจจัยนำเข้า
 - 2.2 กระบวนการผลิต/ การบริหาร
 - 2.3 การกระจายสินค้า (การตลาด/ การขาย)
 - 2.4 การบริการหลังการขาย

(Porter, 1980)

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชัฐภาคตะวันออกเฉียง

1. การวางแผนและการประเมินผลโครงการ และการออกแบบ
2. การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ
3. การปฏิบัติกรดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ
4. การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ (Louis & Ralph, 1980)

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชัฐภาคตะวันออกเฉียง

1. กำไรขมสำคัญ (Outcome 1)
 2. การมีความประพฤติดี (Outcome 2)
 3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Outcome 3)
 4. คุณภาพชีวิตของนักเรียน (Outcome 4)
 5. ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน (Outcome 5)
 6. ทักษะความคิดและการเรียนรู้ (Outcome 6)
 7. สาระวิชาหลัก (Outcome 7)
 8. การจัดการศึกษาแบบ STEM (Outcome 8)
 9. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและภาษาอังกฤษ (Outcome 9)
- (คณะทำงาน โครงการสานพลังประชารัฐ, 2559)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเชิงปริมาณ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย และอภิปรายผลงานวิจัยในส่วนต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับการวิจัย โดยมีเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษา

Saunders (2000) และ Heneveld and Craig (1996)

และ Sammons, Hillman and Mortimore (1995) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโรงเรียน ซึ่งเหมาะสมกับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนประกอบด้วยปัจจัยที่แสดงถึงคุณลักษณะของผู้เรียน (Children's characteristics) โดยมีกลุ่มปัจจัยป้อนเข้า (Supporting inputs) เช่น การสนับสนุนอย่างเข้มแข็งจากผู้ปกครองและชุมชนการสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพจากระบบการศึกษาและวัสดุอุปกรณ์ที่พอเพียงจะมีผลต่อนักเรียน (Student outcomes) เช่น การมีส่วนร่วม ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ทักษะทางสังคม ภายใต้อุปกรณ์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในกระบวนการดำเนินงานของโรงเรียน ได้แก่ กลุ่มบรรยากาศของโรงเรียน (School climate) เช่น ความคาดหวังสูงของนักเรียน ทักษะคิดทางบวกของครู ระเบียบวินัย การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา รางวัลและสิ่งจูงใจ กลุ่มเงื่อนไขที่ส่งเสริม (Enabling conditions) เช่น ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล กลุ่มครูผู้สอนที่มีความสามารถ มีวิธีสอนที่หลากหลาย การให้การบ้านสม่ำเสมอ การประเมินผล และมีการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขัน

Porter (1980) และ Pitts and Lie (2000) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าความสามารถในการแข่งขัน

(Competitiveness) เป็นสิ่งที่กิจการมีเหนือกว่ากิจการอื่น ซึ่งความสามารถหรือความได้เปรียบนี้ อาจอยู่ในรูปของขีดความสามารถ ดังนั้น ความสามารถในการแข่งขันจึงหมายถึงความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ซึ่งสามารถสร้างมาได้ด้วยการนำกลยุทธ์ทางการแข่งขันไปใช้แข่งขันกับกิจการอื่นนั่นเอง ซึ่งกลยุทธ์ดังกล่าว ประกอบด้วย 1) การเป็นผู้นำด้านต้นทุนหรือต้นทุนต่ำโดยอาศัยความสามารถความรู้เรื่องตัวเลข การบัญชีและการเงินเป็นหลัก 2) การสร้างความแตกต่าง โดยอาศัยความสามารถทางการบริหารจัดการธุรกิจ 3) การมุ่งเน้นตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะเน้นความเข้าใจตลาดเข้าในวัฒนธรรมของผู้บริโภคเป้าหมายและ 4) การตอบสนองอย่างรวดเร็ว โดยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าประยุกต์ใช้งานร่วม นอกจากนั้น Yuche and Stewart (2001) กล่าวว่า ความพร้อมทั้งทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศชั้นนำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ

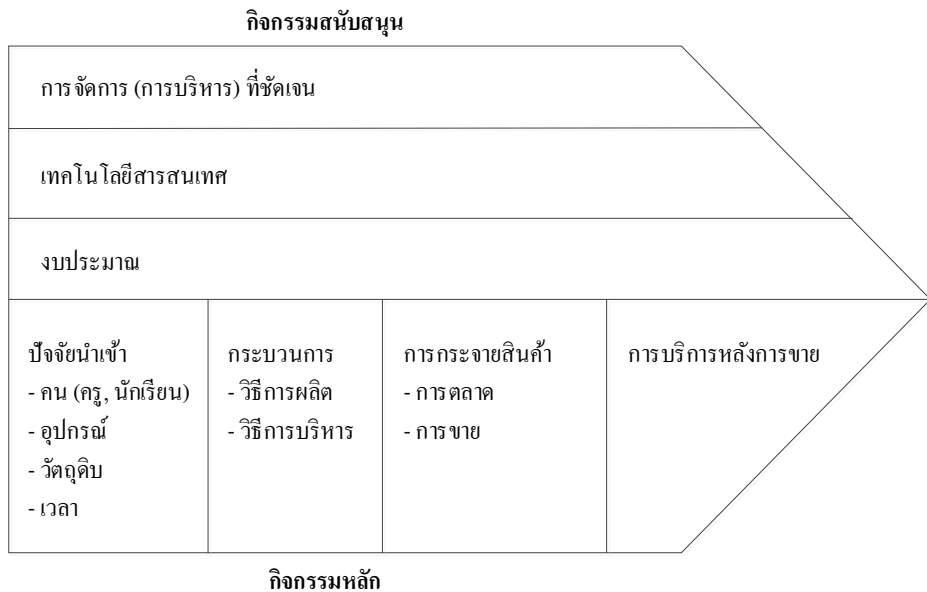
แนวคิดเกี่ยวกับความยั่งยืน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2557) และ สุภาติณี ดันดิศรีสุข (2555) มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากลไกสำคัญที่จะนำธุรกิจไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนไม่พ้นเรื่องการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและการบูรณาการเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของขีดความสามารถขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ WCED (1987) ที่กล่าวว่า กลไกสำคัญซึ่งนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่มีไว้เพียงแค่ทำกิจกรรมเพื่อสังคมที่อยู่นอกกระบวนการหรือเพียงเพื่อประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กร แต่จะต้องผนวกความรับผิดชอบต่อสังคมเข้าไปในทุกกระบวนการดำเนินงานขององค์กรให้ได้ผลลัพธ์สุดท้าย คือ การคำนึงถึงมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ควบคู่กันไปด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับห่วงโซ่แห่งคุณค่า

การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ เป็นระบบของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน และเชื่อมโยงกัน เมื่อดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งไป จะมีผลกระทบต่อต้นทุนหรือประสิทธิผลของกิจกรรมอื่นด้วย โดยแบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโครงการออกเป็นประเภทต่าง ๆ จากหลายหน่วยเข้ามาเกี่ยวข้องทั้ง 2 กิจกรรม ประกอบด้วย 1) กิจกรรม

สนับสนุน ได้แก่ โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ 2) กิจกรรมหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) กระบวนการ (วิธีการผลิตและวิธีการบริหาร) การกระจายสินค้า (การตลาดและการขาย) และการบริการหลังการขาย) โดยผู้บริหารสามารถศึกษาถึงลักษณะความสำคัญและความสัมพันธ์ของแต่ละกิจกรรมที่สร้างความสามารถทางการแข่งขันได้ ดังแสดงภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโครงการ

Louis and Ralph (1980) กล่าวว่า โครงการเป็นกิจกรรมที่สลับซับซ้อน ประกอบไปด้วย ขั้นตอนต่าง ๆ มากมายหลายขั้นตอน ดังนั้น การที่จะกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการได้นั้น ย่อมต้องมีกระบวนการที่ทำให้กิจกรรมย่อยต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับ ณี ฐ พันธ์ เจริญนันท์ (2551) การดำเนินการ

ไปในทิศทางเดียวกัน กระบวนการดังกล่าว เรียกว่า การวางแผนโครงการซึ่งแสดงให้เห็นขั้นตอนของโครงการทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนถึงสิ้นสุดโครงการ ประกอบด้วย 1) การวางแผนและการออกแบบ 2) การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ 3) การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ

การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ และ
4) การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

ตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา

คณะทำงานโครงการสานพลังประชารัฐ (2559) กล่าวถึง องค์ประกอบของตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา มีผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 9 ประการ ประกอบด้วย Outcome 1 ค่านิยมสำคัญ Outcome 2 การมีความประพฤติดี Outcome 3 กิจกรรมเสริมหลักสูตร Outcome 4 คุณภาพชีวิตของนักเรียน Outcome 5 ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน Outcome 6 ค่านิยมสำคัญ Outcome 7 สารวิชาหลัก Outcome 8 การจัดการศึกษาแบบ STEM Outcome 9 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และภาษาอังกฤษ (English)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structural interview) ได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์มหาวิทยาลัย และกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Positive sampling) ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการ โรงเรียนประชารัฐ จำนวน 15 ท่าน (Guest, Bunce, & Johnson, 2006) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจกับกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์มหาวิทยาลัย จำนวน 7 ท่าน และกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์บริษัท ไทยเบฟ ฯ จำนวน 8 ท่าน รวมจำนวน 15 ท่าน

2. วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ตามแนวทางการศึกษาเชิงปริมาณในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มประชากร โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐ ภาคตะวันออก ได้แก่ 1) ผู้บริหาร โรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกหรือเทียบเท่า 2) ครูผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มประชากร โรงเรียนประชารัฐในภาคตะวันออกประกอบไปด้วยผู้บริหาร และครู จำนวนทั้งสิ้น 539 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน (Multiple linear regression analysis) ทำการตรวจสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน (Testing for autocorrelation) โดยวิธีการทดสอบ ค่าสถิติที่ใช้ ค่าสถิติ Durbin-Watson โดยพิจารณาว่าค่าสถิติ Durbin-Watson ให้มีค่าระหว่าง 1.50-2.50 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Testing multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่า Tolerance ถ้าค่า Tolerance มากกว่า 0.1 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง และพิจารณาจากค่า VIF (Variance Inflation factor) ถ้าค่า VIF น้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (Myers, 1990)

สรุปผลการวิจัย

ผลการสังเคราะห์การประเมินผลความสำเร็จตามผลลัพธ์ (Outcome) และตัวชี้วัดหลัก (KPI) ของโรงเรียนประชารัฐในเขตภาคตะวันออก เมื่อปีโครงการ

จากการดำเนินการโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐในเขตภาคตะวันออกที่ได้รับการ

ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และความรับผิดชอบ ด้านที่ 8 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรย่อยคือ การจัดการทดสอบนักเรียน การติดตามผลการเรียนของนักเรียน และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ สามารถแบ่งได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ความรู้การบริหารธุรกิจ ตัวแปรย่อยคือ กลยุทธ์การสร้างแตกต่าง การพัฒนาสินค้าและบริการ และการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ด้านที่ 2 มีความรู้เรื่องตัวเลข/ บัญชีและการเงิน ตัวแปรย่อยคือ การเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน การลดต้นทุนด้วยการบัญชี/ การเงิน และการเป็นผู้นำในด้านต้นทุน ด้านที่ 3 วัฒนธรรมผู้บริหาร ตัวแปรย่อยคือ การทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า การตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า การมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ ด้านที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวแปรย่อยคือ การนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการ การใช้เทคโนโลยี Social media และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การนำมาใช้ในการประมวลความต้องการของผู้บริโภค ด้านที่ 5 ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ตัวแปรย่อยคือ การมีความรู้ความชำนาญ การฝึกฝนการใช้ภาษา และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การสร้างประสบการณ์การ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) สามารถแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ ตัวแปรย่อย

คือ ความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้า การมีเสถียรภาพทางการเงิน และการสร้างผลกำไร ด้านที่ 2 ด้านสังคม ตัวแปรย่อยคือ การดูแลคุณภาพชีวิต การมีรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การดูแลติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายหรือให้บริการ ด้านที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม ตัวแปรย่อยคือ มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม การไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตราย และมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิด

ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐสามารถแบ่งได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 กิจกรรมสนับสนุน ตัวแปรย่อยคือ โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ ด้านที่ 2 กิจกรรมหลัก ตัวแปรย่อยคือ ปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัตถุดิบ และเวลา) การวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ การวางแผนการกระจายสินค้า

ผลการศึกษาพบว่า การจัดการโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ สามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 การวางแผน และการออกแบบ ตัวแปรย่อยคือ การสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์ การสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การวางแผนออกมาในรูปแบบตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน ด้านที่ 2 การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ ตัวแปรย่อยคือ การมีเหตุมีผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนา การอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณแน่นอน และการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน ด้านที่ 3 การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ ตัวแปรย่อยคือ การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่กำหนด

การกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อย และการส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการต่อไป ด้านที่ 4 การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ตัวแปรย่อยคือ การนำไปเปรียบเทียบกับนโยบาย และการนำผลการประเมินไปปรับปรุงนโยบายและวางแผนใหม่ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับได้ปฏิบัติจริง

ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจำรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถแบ่งได้เป็น 9 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ค่านิยมสำคัญ ตัวแปรย่อยคือ การปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย ความพอเพียง และมีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ด้านที่ 2 มีความประพฤติดี ตัวแปรย่อยคือ อัตราส่วนการขาดเรียน อัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน ด้านที่ 3 กิจกรรมเสริมหลักสูตร ตัวแปรย่อยคือ นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ด้านที่ 4 คุณภาพชีวิตของนักเรียน ตัวแปรย่อยคือ การได้รับการดูแลสุขภาพกายและจิตใจจากผู้ปกครอง และครู ด้านที่ 5 ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน ตัวแปรย่อยคือ การสื่อสารการทำงานเป็นทีม และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น ด้านที่ 6 ทักษะการคิดและการเรียนรู้ ตัวแปรย่อยคือ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง ด้านที่ 7 สาระวิชาหลัก ตัวแปรย่อยคือ ด้านการอ่าน การคำนวณ การได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ด้านที่ 8 STEM ตัวแปรย่อยคือ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม และนำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้ ด้านที่ 9 ICT and English ตัวแปรย่อยคือ โอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ และโอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์นอกเวลาเรียน และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 สรุปผลการสำรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 10 ปี และประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบันไม่เกิน 5 ปี

ตอนที่ 2 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย ด้านภาวะผู้นำ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก ด้านบรรยากาศ/สภาพแวดล้อม ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านคุณลักษณะนักเรียน และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.24, SD = 0.48$)

ตอนที่ 3 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารภในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารภในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข/บัญชีและการเงิน ด้านวัฒนธรรม

ผู้บริหาร ด้านเทคโนโลยี และด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56, SD = 0.64$)

ตอนที่ 4 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ) ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ) ซึ่งประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79, SD = 0.61$)

ตอนที่ 5 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ ซึ่งประกอบด้วย ด้านกิจกรรมสนับสนุน และด้านกิจกรรมหลัก โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94, SD = 0.67$)

ตอนที่ 6 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง ซึ่งประกอบด้วย ด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ และด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03, SD = 0.59$)

ตอนที่ 7 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง ซึ่งประกอบด้วย ด้านค่านิยมสำคัญ ด้านการมีความประพฤติดี ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน ด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ ด้านสาระวิชาหลัก ด้านการจัดการศึกษาแบบ STEM ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00, SD = 0.54$)

ตอนที่ 8 สรุปผลการสำรวจข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบข้อเสนอแนะ จำนวน 13 คน มีข้อเสนอแนะใน 4 ประเด็นคือ 1) ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการด้านวิชาชีพ ควรสนับสนุนวิทยากรสอนทักษะอาชีพ การประกอบธุรกิจขนาดเล็ก เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้ โดยให้ทางมหาวิทยาลัยจัดค่าอาหารสอนวิชาชีพ งานช่าง ฯลฯ ช่วงปิดภาคเรียน ก่อนจบการศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน 2) โครงการโรงเรียนประชารัฐ เป็นโครงการที่ดี ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง 3) ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน และให้ภาคเอกชนรับนักเรียนเข้าฝึกงานในสถานประกอบการภายใต้โครงการประชารัฐ และ 4) ควรมีผู้เชี่ยวชาญให้การช่วยเหลือด้านการตลาดจากภาคเอกชน หรือมหาวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ตอนที่ 9 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

<p>ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05</p>
<p>ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านภาวะผู้นำ 2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ 3. ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก 4. ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม 5. ด้านกระบวนการเรียนการสอน 6. ด้านการมีส่วนร่วม 7. ด้านคุณลักษณะนักเรียน 8. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 	<p>จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 1 พบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2. ด้านภาวะผู้นำ 3. ด้านคุณลักษณะนักเรียน
<p>ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ 2. ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี 3. ด้านวัฒนธรรมผู้บริหาร 4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 5. ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ 	<p>จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 2 พบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี 2. ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ
<p>ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านเศรษฐกิจ 2. ด้านสังคม 3. ด้านสิ่งแวดล้อม 	<p>จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 3 พบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านสิ่งแวดล้อม 2. ด้านสังคม 3. ด้านเศรษฐกิจ
<p>การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านโครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) 2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3. ด้านงบประมาณ 4. ด้านปัจจัยนำเข้า 5. ด้านกระบวนการผลิต/ การบริหาร 6. ด้านการกระจายสินค้า 7. ด้านการบริการหลังการขาย 	<p>จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 4 พบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านโครงสร้างการจัดการ 2. ด้านการบริการหลังการขาย 3. ด้านปัจจัยนำเข้า

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
<p>ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการวางแผน และการออกแบบ 2. ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ 3. ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ 4. ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ 	<p>จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 5 พบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการวางแผน และการออกแบบ 2. ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง ได้แก่ ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน (ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านภาวะผู้นำ และด้านคุณลักษณะนักเรียน) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ (ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลขการเงินและบัญชี ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) (ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ) และการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ (ด้านโครงสร้างการจัดการ ด้านการบริการหลังการขาย ด้านปัจจัยนำเข้า) มีอิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง ส่วนปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน (ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก

ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการมีส่วนร่วม) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ (ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ) และการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ (ด้านเทคโนโลยี ด้านงบประมาณ ด้านกระบวนการผลิต/ การบริหาร ด้านการกระจายสินค้า) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

2. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง (Outcome) ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง (ด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ) มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง (Outcome) ส่วนความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ

ภาคตะวันออก (Outcome) ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออก (ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออก (Outcome)

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการประเมินผลสำเร็จกลุ่มที่ 1 คือ สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับดีมาก และสามารถแสดงผลลัพธ์ด้วยภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่บอกถึงผลลัพธ์ที่สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ได้แก่ ภาพการลงบันทึกบัญชีการค้าขาย ภาพกิจกรรมการเรียนรู้ในกระบวนการผลิต และภาพนำสินค้าออกจำหน่าย โดยโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 6 โรงเรียน จังหวัดตราด จำนวน 2 โรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 3 โรงเรียน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 6 โรงเรียน และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 7 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 24 โรงเรียน ผลจากความเร็จดังกล่าว ทำให้โรงเรียนใน 24 โรงเรียนนี้ สามารถนำผลงานที่เป็นสินค้าและบริการของนักเรียนนำออกแสดงและขายในงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับกรมพัฒนาชุมชนและบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) (2560) ได้จัดทำโครงการประกวดโอท็อป จูเนียร์ “OTOP Junior Contest” ภายใต้งานร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย และบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) โดยเป็นการสนับสนุนและสร้างเสริมวิชาชีพให้กับเยาวชนในโรงเรียน สามารถประยุกต์วิชาการมา

ริเริ่มการทำมาค้าขาย อันจะเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ในอนาคต โดยร่วมมือกันพัฒนาผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐาน พัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้ประกอบการและเชื่อมโยงช่องทางการตลาดเข้าสู่โรงเรียน เพื่อให้มีแนวทางในการพัฒนาอาชีพและรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว อันเป็นรากฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียนให้มีคุณภาพและมีคุณค่าทางสังคม ซึ่งผลการประกวด พบว่า โรงเรียนพระราชรัฐใน 24 โรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่ 1 ที่มีผลความสำเร็จดีมาก ได้แก่ โรงเรียนวัดกระทุ่ม จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้นำผลงานเข้าประกวด โอท็อป จูเนียร์ “OTOP Junior Contest” ผลิตภัณฑ์ ที่ได้นำเข้าประกวด คือ ทองม้วนขนมไทยชมรมรักขนมไทย ซึ่งได้รับการพัฒนาสูตร จากชาวชุมชนและคณะครู โดยเด็ก ๆ ได้มีส่วนร่วม ตั้งแต่กระบวนการผลิต จนถึงการจัดจำหน่าย ทำให้เกิดรายได้ รวมไปถึงการพัฒนาต่อยอดให้กับนักเรียน ในรุ่นต่อไป ปัจจุบัน ชมรมทองม้วนโอท็อปจูเนียร์ ได้มีการพัฒนาสูตร มีถึง 9 รสชาติและประสบความสำเร็จจนได้รับรางวัลชนะเลิศระดับประเทศ

จากสมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านภาวะผู้นำ ด้านคุณลักษณะนักเรียน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang, Chiang, Plaisent and Bernard (2013) พบว่า ตัวแปรความเป็นผู้นำ ความคาดหวัง ทักษะพื้นฐาน ภารกิจ เวลาในการงานการตรวจสอบ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง/ ชุมชนในการเรียนการสอนที่มีคุณภาพนั้นความเกี่ยวข้องอย่างมากกับประสิทธิผลของโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Iverson (2001) พบว่า การบริหารจัดการ โรงเรียนมีผู้บริหารกับการบริหารจัดการ โรงเรียนมากยิ่งขึ้น จะส่งผลให้โรงเรียนมีประสพความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

จากสมมติฐานการวิจัยที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yuche and Stewart (2001) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะทางธุรกิจนานาชาติที่จำเป็น โดยศึกษาจากผู้สำเร็จการศึกษา ด้านธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกาและได้หวั่น พบว่า ความสามารถทางการแข่งขัน ในยุคปัจจุบันจะต้องมีความรู้ ด้านการบริหารธุรกิจ การเงินและบัญชีมากขึ้น รวมถึงความรู้ในด้านกฎหมายในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศก็ควรได้รับการพัฒนานในผู้สำเร็จการศึกษารธุรกิจ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับ WCED (1987) กล่าวว่า หลักการการสร้างควมยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางสามเสาหลัก โดยองค์กรจะต้องตอบคำถามว่าจะหาเงินด้วยวิธีใด และจะเติบโตอย่างไร เพื่อที่จะให้องค์กรยั่งยืน มีเสถียรภาพทางการเงินและผลิตภัณฑ์ที่ออกไปสู่ท้องตลาด ก็จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม และลูกค้าด้วย นอกจากนั้น จะต้องคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรการผลิตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ยิ่งถ้าหากเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่เกี่ยวข้ององค์กรก็จะต้องมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นด้วย

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านโครงสร้างการจัดการ ด้านการบริการหลังการขาย ด้านปัจจัยนำเข้า

ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งไม่สอดคล้องกับบูรณะศักดิ์ มาดหมาย (2552) กล่าวว่า การวางกรอบ Value chain ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการทำกิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างสอดคล้อง รวมทั้งการวางกรอบ Value chain ให้เหมาะสมกับอุตสาหกรรมต่าง ๆ เนื่องจากในแต่ละอุตสาหกรรมมีรูปแบบและสัดส่วนความมากน้อยของแต่ละกิจกรรมที่ไม่เหมือนกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวางแผนและการออกแบบ ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณ อินทรประเสริฐ (2550) พบว่า กระบวนการบริหารงานงบประมาณ ด้านโครงสร้างและกระบวนการบริหารงานการกำกับ ติดตาม เป็นองค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของการบริหารจัดการโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาที่พบว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ และขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียน พระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านภาวะผู้นำที่ส่งอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นผู้บริหารระดับกระทรวง ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จะต้องกำหนด

นโยบาย วิสัยทัศน์ กลยุทธ์ของการพัฒนาภาวะผู้นำเกี่ยวกับโครงการทำมาค้าขายให้กับผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะเป็นตัวแปรหลักที่ส่งอิทธิพลต่อตัวแปรอื่น ๆ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำทางโครงการทำมาค้าขายในทางเดียวกัน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านคุณลักษณะนักเรียนที่ส่งอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียน พระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คุณลักษณะในงานวิจัยนี้ ได้แก่ มีทักษะ ในการคิดสร้างสรรค์ เช่น การคิดและออกแบบงานประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ในวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น สามารถศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและทำเป็นโครงการได้ และมีความรับผิดชอบ เช่น มีรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนด และมีความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการทำงาน กลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากในการที่จะให้นักเรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวได้ทุกคน ดังนั้น ผู้บริหารและครูจึงต้องสร้างต้นแบบคุณลักษณะของนักเรียนให้เป็นตัวอย่างหรือคุณลักษณะเฉพาะสำหรับนักเรียนโรงเรียนพระราชรัฐ ในการที่ให้นักเรียนรุ่นน้องได้ศึกษาและเห็นคุณลักษณะที่ดีที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และทำให้เกิดค่านิยมในการปรับตัวตามคุณลักษณะที่ดีดังกล่าว ให้กับนักเรียนได้เป็นแบบอย่าง จากรุ่นต่อรุ่นไป

3. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลสัมฤทธิ์นี้ ได้แก่ การจัดการทดสอบนักเรียนอย่างเป็นระบบ การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่าง

สม่ำเสมอ ด้วยการคัดกรองนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน เพื่อจัดให้มีการเรียนเสริมในวิชานั้น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะต้องดำเนินการไปควบคู่กันทั้งโครงการทำมาค้าขายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้นผู้บริหารต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินกิจกรรมทั้งสองอย่างไปพร้อมกัน โดยให้เน้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองกิจกรรมเท่า ๆ กัน หรือนำกิจกรรมผสมผสานให้เกิดความสำเร็จร่วมกันได้

4. ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ ส่งอิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือและส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ความรู้การบริหารธุรกิจนี้ ได้แก่ การสร้างความแตกต่างของตัวสินค้า การพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ และการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ซึ่งโดยความรู้ความสามารถของผู้บริหารแลครูของโรงเรียนพระราชรัฐนั้น ต้องยอมรับว่ามีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารธุรกิจน้อยมาก จึงใช้กลยุทธ์การหาพันธมิตรผู้ที่มีความรู้ความสามารถทั้งจากหน่วยงานที่เป็นสถาบันการศึกษาด้านการบริหารโดยเฉพาะหรือกลุ่มชุมชนอาชีพโดยรอบโรงเรียน บริษัทเอกชนที่มีความพร้อมและประสบความสำเร็จใจบริหารธุรกิจ เข้ามาช่วยช่วยเหลือเป็นผู้แนะนำถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับครูและนักเรียนสามารถดำเนินการได้

5. ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี อิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชีนี้ ได้แก่ การเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน ความพยายามที่ลดต้นทุน และการเป็นผู้นำใน

ด้านต้นทุนที่ต่ำด้วยการให้ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงิน นอกจากนี้จะต้องหาผู้เชี่ยวชาญในด้านการบัญชี/การเงินเข้ามาเป็นพันธมิตร นอกจากนี้เหมือนกับข้อที่ 4 แล้ว ยังต้องเพิ่มการฝึกฝนการทำบัญชีเบื้องต้นของการทำมาค้าขาย หรือทำบัญชีครัวเรือน และเพื่อกระตุ้นกิจกรรมการทำบัญชี โรงเรียนอาจจะจัดเป็นการประกวดการลงบัญชีขึ้นทุกเดือน หรือทุกปีตามความเหมาะสม และมีรางวัลหรือใบประกาศให้กับนักเรียนที่สามารถทำได้อย่างดีเยี่ยม

6. ด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไข โครงการมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ภาคตะวันออก การวางแผน และการออกแบบนี้ ได้แก่ การวางแผนโครงการสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์ เวลา และงบประมาณเป็นสำคัญ และการทำตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน ซึ่งต้องมีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้ทีมบุคลากรหลัก (Key man) ทั้งทีมที่ดูแลเรื่องทรัพยากรบุคคล แผนและวิชาการ การเงินงบประมาณ พัสดุอุปกรณ์ ของ โรงเรียนหรือของโครงการทราบก่อนอย่างชัดเจน และกำหนดขั้นตอนออกมา เพื่อให้สมาชิกทุกคนในทีมรับทราบและปฏิบัติไปในทางเดียวกัน ส่วนด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ได้แก่ การประเมินผลการดำเนินงานของโครงการ โดยนำไปเปรียบเทียบกับนโยบาย การนำผลการประเมินที่ได้มาปรับนโยบายและวางแผนใหม่ และประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับปฏิบัติงานจริงกับผลที่คาดว่าจะได้รับนั้น ควรมีการประเมินจากทั้งภายในโดยสมาชิกของโครงการเอง และประเมินจากภายนอกจากบุคคลอื่นหรือหน่วยงานจากส่วนกลางหรือชุมชน โดยรอบโรงเรียน ผู้ปกครอง เพื่อให้ผลการประเมินเป็นความจริงจะได้นำมาปรับปรุงพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำไปใช้

1. การขยายนโยบายของโครงการโรงเรียนประจักษ์ จำนวน 1,200 แห่ง ในปี พ.ศ. 2561 บริษัท ไทยเบฟฯ ๑ ควรร่วมมือกับวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ในการดูแลโรงเรียนประมาณ 200 โรงเรียน ก่อนที่จะดำเนินการสนับสนุนงบประมาณลงไปปฏิบัติ ควรนำความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ที่ค้นพบ ไปประเมินก่อน

2. ส่วนเงินนโยบาย โรงเรียนประจักษ์ที่ผ่านการนำความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ไปประเมินแล้ว พบว่า ต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน ควรมีการฝึกอบรม ให้ความรู้ หรือการพัฒนา รูปแบบอื่น ๆ ก่อนที่จะให้การสนับสนุนงบประมาณลงไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการวิจัยในแต่ละปีจ้อยลงลึกในรายละเอียดของตัวแปร เช่น ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทีมคณะผู้บริหารและครูของโครงการโรงเรียนประจักษ์ ในเรื่องอายุราชการ สภาพครอบครัว การศึกษา ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการในเรื่อง สภาพครอบครัว อาชีพ รายได้ของครอบครัว ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาพและวิถีชีวิตของประชาชน ชุมชน โดยรอบของโรงเรียน และเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์เชิงลึกผสมผสานมากขึ้นจำทำให้ได้ข้อค้นพบหรือผลการวิจัยที่หลากหลาย

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ ในเขตภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบระหว่างสภาพแวดล้อมด้านภูมิศาสตร์ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม ด้านความเป็นอยู่ อาหารการกิน ที่แตกต่างกันจะมีผลแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาชุมชนและบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน). (2560). *โครงการประกวด OTOP Junior Contest*. เข้าถึงได้จาก <http://prsthailand.com/news/111/โครงการประกวดโอท็อป-จูเนียร์---“OTOP-Junior-Contest”>
- คณะกรรมการสานพลังประชารัฐ. (2559). *องค์ประกอบของตัวชี้วัดตาม โครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา มีผลลัพธ์ (Outcome)*. เข้าถึงได้จาก <http://www.connected.org/>
- ณัฐพันธ์ เชนนันท์. (2551). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ฐาปน สิริวัฒนภักดี. (2559). *เอกสารถอดบทเรียนการประชุมมอบนโยบายการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและ ประชารัฐ ณ โรงแรมบ้านปารีสอร์ทแอนด์สปา จังหวัดตราด (วันที่ 11 กันยายน 2559)*. ชลบุรี: วิทยาลัย พาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). *ประวัติและบทบาท*. เข้าถึงได้จาก http://www.set.or.th/about/overview/history_p1.html
- บรรพต วิรุณราช. (2559). *เอกสารถอดบทเรียนการประชุมร่วมเพื่อพัฒนา โครงการของ โรงเรียน ณ โรงแรมเทาทอง จังหวัด ชลบุรี (วันที่ 2 ธันวาคม 2559)*. ชลบุรี: วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บูรณะศักดิ์ มาดหมาย. (2552). *ห่วงโซ่อุปทาน ในกระบวนการให้บริการและลูกค้าสัมพันธ์*. ไทยแลนด์อินเตอร์ ดอทคอม.
- ประกัสสร คำสวัสดิ์. (2554). *ตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ*. *ศาสตรศรีปทุม ชลบุรี*, 1(3), 1-13.
- พรพรรณ อินทรประเสริฐ. (2550). *องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า*. *คุณิณีพนธ์ปรัชญา คุณิณีบัณฑิต*, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิรัชช ชาติกาญจน์. (2554). *เทคนิคการบริหาร สำหรับนักบริหารการศึกษามืออาชีพ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: วิพรีนท์ (1991).
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2553). *ประสิทธิผลกระบวนการ: เป้าหมายสำคัญของการบริหารโรงเรียน*. *วารสารมหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร*, 2(3), 20-33.
- สมศักดิ์ สุวรรณสุขกุล. (2561). *แนวทางบริหารจัดการ โรงเรียนประชารัฐด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร*. *คุณิณีพนธ์ปรัชญาคุณิณีบัณฑิต*, สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการบริหารจัดการระบบคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *โครงการสานพลังประชารัฐ ด้านการศึกษาพื้นฐานและการ พัฒนาผู้นำ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.pracharathschool.go.th/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *ปฏิรูปการศึกษาเพื่ออนาคตประเทศไทย มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน นโยบายด้าน การศึกษาของนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.

- สุนทร โคตรบรรเทา. (2551). *หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- สุภาสิณี ดันดีศรีสุข. (2555). การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน. *วารสารเศรษฐศาสตร์สุโขทัยธรรมมาธิราช*, 6(2),1-10.
- Austin, G. E., & Reynolds, D. (1990). Managing for improved school effectiveness: An international Survey. *School Organization*, 10(2/3), 167-178.
- Bowers, C. (2009). Educating for a revitalization of the cultural commons. *Canadian Journal of Environmental Education*, 14, 196-200.
- Caldwell, B. J., & Spinks, J. M. (1990). *The self-managing school*. London: Taylor and Francis.
- Edmonds, R. R. (1979). Effective schools for the Urban poor. *Education Leadership*, 37(1), 15-18.
- Glickman, C. D., Gordon, P. S., & Ross Gordon M. Jovita. (2001). *Supervision and instructional leadership a developmental approach* (5thed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Gillham, D. P. (2000). *Professional staff and parent perceptions of school effectiveness of seventh-day adventist k-schools in the north america division*. Retrieved from <http://www.thailis.uni.net.th/dao/printarticles.nsp>
- Grant, R. M. (1991). The resource-based theory of competitive advantage: Implications for strategy formulation. *California Management Review*, 33(3), 114-135.
- Guest, G., Bunce, A., & Johnson, L. (2006). How many interviews are enough? An experiment with data saturation and variability. *Field Methods*, 18, 59-82.
- Hanson, E. M. (1996). *Education administration and organization behavior* (4thed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Heneveld, W., & Craig, H. (1996). *School count: World bank project designs and the quality of primary education in sub-saharan Africa: Policy research working paper No. WTP 303*. Washington DC: World Bank.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Education administration: Theory, research, and practice* (6thed.). New York: Mc Graw-Hill.
- Hunter, N. A. (1990). Using inventory for competitive advantage through supply chain management. *Harvard Business Review*, 72(4), 96-108.
- Iverson, C. J. (2001). School-based management: A case study. *Dissertation Abstracts International*, 62(5), 192.
- Jermolajeva, E., & Aleksejeva, L. (2013). Country's competitiveness and sustainability in the context of the higher education system reforms. *Journal of Teacher Education for Sustainability*, 15(1), 73-83.
- Louis, J. G., & Ralph, N. L. (1980). *Project planning and management: An integrated approach*. New York: Pergamon Press.
- Lunenburg, F., & Ornstein, C. (1996). *Educational administration: Concepts and practices* (2nded.). New York: Wadsworth Publishing.

- Myers, R. (1990). *Classical and modern regression with applications*. Boston: Duxbury.
- Owens, R. G. (2001). A descriptive study of meaning of illness in chronic renal disease. *Journal of Advanced Nursing*, 33(6), 716-727.
- Pierce, L. V. (1991). *Effective schools for national origin language minority students*. Washington, DC: The Mid Atlantic Equity Center.
- Pitts, R. A., & Lei, D. (2000). *Strategic management: building and sustaining competitive advantage*. Ohio: South-Western College.
- Porter, M. E. (1980). *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors*. In *External links*. New York: The Free Press.
- Sammons, P., Hillman, J., & Mortimore, P. (1995). *Key characteristics of effective schools a review of school effectiveness research*. A report by the institute of education for the office for standards in education.
- Saunders, L. (2000). *Effective schooling in rural Africa report 2: Key issues concerning school effectiveness and improvement*. Washington, DC: World Bank.
- Scheerens, J. B. (2000). *Improving school effectiveness*. Retrieved from <http://unesdoc.unesco.org/images/0012/001224/122424e.pdf>
- Sergiovanni, T. J. (1991). *The principal ship: A reflective practice perspective* (2nd ed.). Needham Heights: Allyn and Bacon.
- Scribner, A. P. (1999). High performing hispanic school: An Introduction, In P. Reyes, J. D. Scribner, & A. P. Scribner (Eds), *Lessons from high performing Hispanic schools: Creating learning communities*. New York: Teachers College Press.
- Stedman, L. C. (1987). It's time we change the effective schools formula. *Kappan*, 69, 2-3.
- Sullivan, P., & Kang, J. (1999). Quick response adoption in the apparel manufacturing industry: Competitive advantage of innovation. *Journal of Small Business Management*, 37(1), 1-13.
- Uline, L. C. (1998). School effectiveness: The underlying dimensions. *Educational Administration Quarterly*, 34(4), 462-483.
- Wang, L. L., Chiang, J. M., Plaisent, M., & Bernard, P. (2013). The factors of school effectiveness: An empirical investigation of internal and external factors of junior high schools in Taiwan. *International Journal of Humanities and Applied Sciences (IJHAS)*, 2(3), 2277-4386.
- Walsh, M. (1999). *Building a successful school*. London: Kogan Page.
- WCED (The World Commission on Environment and Development) (1987). *Our Common Future*. Oxford: Oxford University Press.
- Woods, D., & Orlik, S. (1994). *School review and inspection*. London: Biddles Guildford and King's Lynn.

- Xie, L. (2011). Strategic alliance: Competitiveness of sino-foreign cooperative school running operation. *International Education Studies*, 4(1), 51-54.
- Yuche, J. W., & Stewart, B. R. (2001). *International business competencies needed by business graduates in the United States and Taiwan*, R.O.C. New Orleans: Educational Resources Imbrmation Center (ERIC).